

Jornades d'homenatge al Dr. Pere Montserrat

Can Palauet

Mataró, 5 i 6 d'octubre de 2006

RESUMS DE LES PONÈNCIES

(ordenades seguint el programa)

Ajuntament de Mataró
**Patronat Municipal
de Cultura**

mitjanes de les mínimes, temperatures mitjanes, temperatures mitjanes de les màximes, precipitació i radiació solar) i amb una resolució espacial de 200m.

Una vegada desenvolupada la informació climàtica de base realitzem una anàlisi quantitativa de les principals espècies arbòries de la península per tal de cartografiar la seva idoneïtat. Aquesta idoneïtat s'ha obtingut a partir de la utilització de mètodes estadístics de classificació (en el nostre cas hem utilitzat els models linears generalitzats) que requereixen de la distribució de les espècies (obtinguda a partir de les dades del Inventario Forestal Nacional) i la informació climàtica (temperatures dels mesos extrems, amplitud tèrmica, disponibilitat hídrica, etc). D'aquesta manera generem un mapa d'idoneïtat que ens indica la probabilitat que una determinada espècie trobi les condicions ambientals adequades per a prosperar.

Val a dir que també hem considerat informació edàfica i coneixement expert per a refinar aquesta cartografia que a l'igual que la climàtica té una resolució espacial de 200m.

Finalment utilitzem aquesta informació per a l'anàlisi d'un possible canvi global ja que podem modificar l'escenari climàtic actual i veure com responen les espècies vegetals davant temperatures i/o règims de precipitació distints. Per a escenificar aquests canvis ens hem basat en el compendi del IPCC del any 2000.

LA DEHESA DE SALAMANCA Y LA RED NATURA 2000

Teresa Tarazona

Servicio de Medio Ambiente

Se analiza la problemática de la conservación de la dehesa de Salamanca y los diferentes aspectos de la RED natura 2000. Zonas protegidas y principales amenazas.

PEDRO MONTSERRAT: 60 AÑOS DE ESTUDIOS SOBRE LA FLORA DEL PARQUE NACIONAL DE ORDESA Y MONTE PERDIDO

José Luis Benito Alonso

SODEMASA – Gobierno de Aragón

Han pasado ya 60 años desde que el Prof. Pedro Monserrat iniciara sus estudios sobre la flora del Parque Nacional de Ordesa y Monte Perdido (Pirineo central aragonés), de la mano del farmacéutico Taurino Mariano Losa España. Ellos realizaron el primer catálogo florístico sistemático del valle de Ordesa, mientras el Dr. Montserrat ha seguido estudiando las plantas de tan singular valle hasta nuestros días. Gracias a sus trabajos pioneros y a sus numerosas

recolecciones botánicas a lo largo de estos 60 años, depositadas en el herbario JACA fundado por el homenajeado, han permitido que hoy hayamos podido completar el trabajo que él iniciara, lo cual es para mi motivo de orgullo.

Daremos un repaso a sus principales aportaciones a la flora del Parque Nacional de Ordesa y Monte Perdido.

L'APROFITAMENT RAMADER A LA VALL DEL MADRIU-PERAFITA-CLAROR (PRINCIPAT D'ANDORRA)

Cristina Pérez Butrón i Rosario Fanlo

La Vall del Madriu-Perafita-Claror (VMPC) és un espai natural ubicat en el Principat d'Andorra que ha conservat amb el pas del temps un alt valor ecològic i paisatgístic. Inscrita pel Comitè del Patrimoni Mundial de la UNESCO a la llista de Patrimoni Mundial en la categoria de paisatge cultural, la VMPC des del punt de vista ramader manté les seves estructures d'organització i gestió de l'espai fins al dia d'avui. Aquest fet ha contribuït en el tipus de vegetació així com del paisatge existent en la Vall.

L'estiu del 2003 es va dur a terme un estudi referent a l'evolució de l'ús ramader en les pastures de la VMPC durant els darrers vuit anys, del 1996 fins al 2003. Amb aquest objectiu, es van analitzar el nombre de caps i tipus de bestiar, els seus moviments dins la Vall i el temps que hi restaven a les pastures. A la vegada, a partir d'aquesta informació s'han pogut definir diferents unitats pastorals dins la zona en funció de l'ocupació temporal i espacial dels animals durant l'època estival en les pastures i determinar així, les càrregues ramaderes a la zona.

La superfície total de pastures aprofitades pel bestiar boví, equí i oví a la zona de la VMPC és de 1096 hectàrees. Quant al nombre de bestiar, s'ha observat des de finals del segle passat que el nombre global d'animals que puja a les pastures supraforestals ha anat en augment: en el 2003 hi havia un total de 1345 caps. El bestiar oví és qui més ha contribuït en aquest increment amb la seva incorporació a la Vall un cop més en el 2001 amb 915 caps.

Pel que respecta als moviments dins la Vall, han variat ben poc amb el pas del temps. Pel mes de juny, el bestiar boví i equí inicien l'accés a les pastures i hi resten fins a mitjans de setembre. Sí han canviat els punts d'entrada i de sortida a la Vall, alguns dels quals han deixat de ser utilitzats pels ramaders. Quant al bestiar oví, comença el pasturatge en el mes de juliol fins el mes d'octubre. No obstant, aquest bestiar ha deixat de péixer les pastures ubicades en les parts més elevades de la VMPC. En l'actualitat només peixen la zona de Perafita-Claror, part més al sud de la Vall.

S'ha dividit la VMPC en quatre unitats pastorals i s'ha calculat les càrregues ramaderes de cada unitat:

(UBG • mes) / ha

UBG: Unitat de bestiar gros